

המעשה הוא העיקר

חודש ניסן

מאן ולהבא להתנהג בחייו היום יומית בהנהגה ניסית

א. בהתחלת חודש ניסן דשנה חדשה: צריך כל יהודי להכריז - "אויסשרייען" - על ידי דוגמא חי' בהנהגתו בפועל - [נוסף להצעה בהדיבור¹] לכל העולם כולו: שמאן ולהבא, מתנהג בהנהגתו בחייו היום-יומית באופן דהנהגה ניסית².

ב. בפשטות: לכל אחד ישנם דברים שעד עתה לא רצה לקבל על עצמו בחשבו שאין לו את הכחות הנדרש הטבע לעשותם - הן בשיעורים בלימוד התורה, הן בשיעורי צדקה, הן בעבודת התפלה, ובעבודתו דכל מעשיך לשם שמים ובכל דרכיך דעוהו³.

ג. עכשיו בשנה החדשה⁴ הוא הזמן הכי מתאים לקבל על עצמו דברים חדשים שעד עתה אפשר שלא היו בכחו (והי' צריך לנס כדי לעשותם), ובדאי יצליח בזה ובדרך הטבע!⁵

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) ש"פ תזריע תשמ"ט - התוועודיות ע' 528. ובהערה 61: "שהי' כל אחד בודאי מנצל בפועל הכחות שהקב"ה נותן לו, כולל כח הדיבור [עם כל הפירושים שבה, כולל כנגד הכ"ח עתים, וכי"ב], ועיקר - להוציא כח הדיבור ושאר הכחות שלו מן הכח אל הפועל". ושם ע' 533: "ויכין שמיום ליום הולך וניתוסף בהנהגה ניסית, מובן, שאי-אפשר להסתפק בהכרזה דאתמול, אלא, צריכה להיות הכרזה חדשה בנוגע להנהגה ניסית נעלית יותר. וכששואלים אותו: מה אתה צועק? כבר צעקת על זה אתמול? משיב: אין זו אותה צעקה דאתמול, כי, ההנהגה הניסית שעלי' היתה הצעקה אתמול, נחשבת היום להנהגה טבעית, והצעקה היום היא על הנהגה ניסית נעלית יותר".

להעיר מש"פ צו, שבת הגדול תשמ"ח עמ' 516: "ועוד ועיקר - שמכריזים בגלוי לעין כל (גם לניני אוה"ע) שעומדים מוכנים להקריב קרבן פסח בפועל ממש בביהמ"ק השלישי". ובהערה 81: "שהרי, בנוגע לעניני עבודה (בעניני הפסח) - כבר נסתיימה הפעולה ד"מעשינו ועבודתנו", כולל גם צחצוח הכפתורים (וראה ד"ה עבדים היינו שנאמר בהתוועדות), ולכן, בימינו אלו העיקר הוא - ההכרזה שעומדים מוכנים לגאולה (ראה גם שיחת ב' ניסן ט"ב)".

2) שם ע' 527: "כך שכל באי העולם רואים בעיני בשר, ועומדים בהתפעלות מזה - שהנה יהודי שהנהגתו הטבעית היא למעלה מדרך הטבע (שלהם), ואצל (היהודי) היה זה בלי כל התפעלות, אלא (בלשון הקודש) - טבע, ובולשון העולם - הנהגה נורמלית, ובלשון עמא דבר - שאחרת אי אפשר להיות! ועד שאצל יהודי זה הנהגה טבעית דעולם היא באופן ד"טבעו בארץ" - בהעלם, ובגלוי הוא באופן ד"ארים נס" על הרים... הנהגה ניסית". ושם ע' 126-7: "הכוונה היא שיהודי יגלה זאת ע"י עבודתו... שזה פועל ע"ז, שבהיותו נשמה בגוף בעוה"ז הגשמי, גוף ועולם שהם נתונים תחת שליטת וחוקי הטבע (ולגבי העולם שבו הוא דבר חידוש פלא) - יראה שבעבודת ה' אינו מתחשב עם חשבונות הטבע, ומתנהג למעלה מדרך הטבע, לא באופן שזה אצלו חידוש פלא, אלא שזה עכשיו הנהגתו הגדולה ע"פ טבע שלו, כך שהוא סומך ובונה הנהגתו לכתחילה על נסים, מצד היותו יהודי היה זה (נס) גופא טבע,

והגם שהכלל הוא ש"אין סומכין על הנס" - הרי זה בנוגע לדבר שהוא נס בערכו; אבל כאשר הנס נעשה טבעו, כפי שזה אצל יהודי (ובפרט בחודש ניסן) בעניני טוב וקדושה ועבודת ה' בתורה ומצוות (והנס שבזה הוא רק בערך לאוה"ע וגדרי הבריאה) - אפשר (ואדרבה) צריך להיות אצלו "סומכין על הנס". כולל הפירוש סומכין בכל כחו כהדין בקדשים - ורבך ה"ה בטבע גוי קדוש";

וביחד עם זה - אינו מסתפק בזה, אלא לאחרי שהנהגה ניסית נעשית טבעו, עולה להנהגה ניסית נעלה יותר (בערך לטבעו עתה), ופועל שגם זה גופא תהי' חלק מהנהגתו הטבעית, וכמ"כ נס למעלה מנס וכו'".

3) שם ע' 529. וראה שם ע' 527: "ויש לומר, שבכל שנה בחודש ניסן (בדוגמא לפעם הראשונה שאז "בחר ביעקב ובניו") ניתוסף חידוש נעלה יותר ("החודש הזה לכם") בה"נסי נסים נעשו לו" שנעשו חלק מטבעו של יהודי וכו'".

4) שם ע' 528: "כאשר שואלים ליהודי: איך אפ"ל בשבר ודם - בגוף גשמי, שלכאורה קשור לחוקי הטבע - יוכל להתנהג למעלה מהטבע, וזו תהי' הנהגתו הטבעית? עונה היהודי: הוא נולד יהודי (שלא בבחירתו), עם נשמה... וישראל וקוב"ה כולא חד - יש לו הכח, שטבעו ולי למעלה מהטבע, ועד שאין זה פלא כלל... והגם שנמצאים בח"ל ובזמן הגלות, כש"אמותותינו לא ראינו" (שלא כבזמן הבית שאז היו נסים גלויים) -

ד. בהתאם ל"כלל גדול בתורה" ד"ואהבת לרעך כמוך" - הרי בנוסף שהוא עצמו עוסק בכל הני"ל, צריך גם להשפיע על יהודים אחרים שיתנהגו כך⁶.

לחזק המנהג דאמירת הנשיא

ה. נעשה חלישות רחמנא ליצלן בקיום מנהג זה דאמירת הנשיאים (ובפרט בנוגע לאמירת ה"יהי רצון"), ומצוה לחזק המנהג⁷, ובאופן דחמורין עלי וחיביבין עלי [דברי סופרים] עד לחביבות של מנהג ישראל⁸.

ב' ניסן - יום ההילולא דאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע

להתבונן בענינים ששיבת תומכי תמימים פעלה, וצריכה לפעול

א. כדאי, שכל אלו שלמדו (או לומדים עתה) בהישיבה [דתומכי תמימים, או בשינוי שם קצת⁹], ובני ביתם ומושפעים שלהם - יקדישו דקה (ו"יותר" מזה) להתבונן בענינים שהישיבה פעלה עליהם, וצריכה לפעול גם להבא - בחיזוק בלימוד התורה, נגלה ופנימיות התורה, וקיום המצות בהידור, ועבודת התפלה, ובכל מעשיך לשם שמים ובכל דרכיך דעוהו¹⁰.

ב. הני"ל כולל גם או אלו שלא היתה להם הזדמנות ללמוד בעצמם מסיבות שאינן תלויות בהן, אבל שלחו את בניהם ובני-בניהם ללמוד שם, ו[גם] בני ביתם ומושפעים שלהם¹¹.

ג. בודאי למותר להסביר בארוכה כמה צריכה להיות ההתבוננות; כל מי שיש לו רק מושג בזה שתומכי תמימים צריכה לפעול - מביין מעצמו, ובאם צריך לביאור נוסף - יוכל לפנות לשני שיוכל להסביר לו¹².

הרי אדרבה: המטה מטה ביותר קשור עם הגבוה גבוה ביותר. ובנד"ד: הנסים שישנם בזמן הגלות (וי"ל גם הכח שיהודי יתנהג בהנהגה ניסית), כשאין בעל הנס מכיר בנסו, הם נסים גבוהים ביותר - למעלה מהנסים בזמן הבית!

מזה מובן הכחות הנפלאים שנותנים ליהודי דואק בזמן הגלות, ועאכ"כ בעקבתא דמשיחא, כאשר גם מצד הטבע (טבע הזמן דשיתא אלפי שנין דהוה עלמא) כבר "כלו כל הקצין", ונמצאים בזמן קצר ממש לפני הגאולה [נוסף לזה שכונות כל הגלות (גולה) הוא כבד לגלות בו את האל"ף דאלופו של עולם ומזה יהי' גאולה¹³].

עאכ"כ (שנוסף לזה עצמו, הרי זה) לאחרי ריבוי העבודה דבני' במשך כל הדורות... ומתוך מסירות נפש שלמעלה מדרך הטבע העולם... שעי' העבודה כבר זיככו וביירו את הגשמיות (ועאכ"כ שביטלו את חומריות העולם, ע"י הגברת הצורה על החומר), ועשו מגשמיות רוחניות - הרי בודאי ובודאי שעכשיו בנקל יותר ליהודי לעשות עבודתו למעלה מדרך הטבע, ובאופן נעלה יותר מכל הדורות שלפני זה¹⁴.

6) שם ע' 529: "וכח הרבים מסייע, שאפילו באם ישנו יהודי שאצלו אין עדיין בגלוי "החודש הזה לכם", "נסי נסים נעשו לו" - פועל אצלו זה שאצל יהודים אחרים המצב הוא כזה".

7) "ולהעיר שאדמו"ר הזקן בסידורו לא הביא מנהג זה [ולהעיר שיש עוד ענינים שלא הביא בסידורו, אך שנוהגים כן. ואכ"מ]. וגם לאחרי שהוסיפו זה בסידור תורה אור ותהילת ה' (וכן בעוד סידורים) - הוסיפו זה בסוף הסידור, לאחרי התפלות, וגם שם - רק נסמן על זה בהערה בשוה"ג להקריאות של ימי חנוכה (שגם קריאות אלו הם הוספה לאחרי זמן), ואחר כך הוסיפה - של ה"יהי רצון" (שאומרים אחר הנשיא).

8) ש"פ תזריע תשמ"ט ע"ה 76 - התוועודיות ע' 530: "ע"ד המבואר בנוגע למנהג הקפוח בשמחת תורה".

9) ש"פ תזריע, ג' ניסן תשמ"ט - התוועודיות ע' 531: "ענין נוסף בשבת זו שבאה למחרת ב' ניסן, יום ההילולא דאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע... ויום התחלת הנשיאות של בנו ממלא מקומו - כ"ק מ"ח אדמו"ר, נשיא דורנו".

אחד הענינים העיקריים של אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע הוא - התייסדות ישיבת תומכי תמימים, בתחילה - במקום אחד, ואח"כ (לאחרי הגליות שבוה) נתפזרו מחלקות של הישיבה בכל העולם כולו". [הערה 85: כמה מהם - בשינוי שם קצת, אבל תוכן ואופן הנהגת הישיבה ואופן הלימוד הוא ברוחה של תומכי תמימים]. וראה שם ע' 534: "ומזה מובן, שב' ניסן הוא "יום סגולה" בנוגע לכל עניני הישיבה, נוסף על שאר ימי סגולה, כמו ח"י אלו"ל (שבני תחילת הלימוד בהישיבה), וכי"ב".

10) ש"פ תזריע, ג' ניסן תשמ"ט - התוועודיות ע' 532. שם ע' 531: "...וכמובן ופשוט (ורואים במוחש) שלילמוד התורה (נגלה וחסידות) בישיבה - פועלת פי כמה וכמה בתלמידי הישיבה, ועל ידם (לאחרי חנותם) - בבני ביתם, וכל המושפעים שלהם - בנוגע לכל עבודתם (גם לאחרי שיוצאים מכותלי הישיבה)... כולל ועיקר - לעסוק בכל ענינים אלו מתוך מסירות נפש, של יוצאי מלחמת בית דוד, באופן שלמעלה מדרך הטבע".

11) שם ע' 532: "ובפרט בעמדנו בתחלת שנת השבעים מאז ב' ניסן ת"ר, ויום ההילולא ויום התחלת הנשיאות הנ"ל. וגם בשנת הארבעים מתש"ו".

12) שם. ושם ע' 531-2: "...ואפילו באם היו פעם מניעות ועיכובים בקשר להישיבה (ובפרט במדינה ההיא) - שבאמת הרי גם זה ה' בדרך נסיון שברובו אין לו ממש (רק דמיון) - הרי עתה כבר אין שום מניעות... הרי עתה בנקל יותר להשלים רצון מייסד ומנהל הישיבה בלי שום מניעות ועיכובים אלא אדרבה - באופן של הוספה על גבי הוספה, בכל הענינים שהישיבה צריכה לפעול, ובכללות - הפצת היהדות, ובמיוחד - הפצת המעיינות חוצה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ת ר' אברהם משה וזוגתו מרת לבנה בינה שיחיו גרינשטיין

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד